

Milí přátelé,

přijměte srdečný velikonoční pozdrav z Nového Dvoru. Tentokrát je opravdu výjimečný, neboť jsou v něm patrné vzpomínky na silné chvíle proběhlého **Svatého týdne**, které v nás stále rezonují. Právě teď se nám honí hlavou mnoho myšlenek a otázek: *Vryjí se tyto chvíle nesmazatelně do našich srdcí? Propíší se do jednotlivých konkrétních situací našeho každodenního života? Anebo se vytratí jako doznívající ozvěna? Věříme, že se jen tak nevytratí.*

Jak to s nimi dopadne, záleží pouze na nás samotných. Jsme to jenom my, kdo rozhoduje, zda je překryjí starosti a mrzutosti, jež nevyhnutelně přicházejí do našich životů a jsou jeho součástí. Velmi důležité je tak najít **impuls, podnět**, díky kterému se právě něco takového nestane.

Pro nás se **velkým povzbuzením**, abychom si vše uchovali v srdci, stala Homilie Otce opata, kterou pronesl o Velikonoční vigílii. Ta je naplněná velmi zajímavými myšlenkami, které mohou být **inspirací a podporou pro každého z nás**.

„Četba jednotlivých vyprávění o velikonočních událostech nás přesvědčuje o tom, že učedníci navzdory zprávám o umučení a zmrtvýchvstání, o nichž se píše v evangeliích, vůbec neočekávali, že uvidí Krista živého. Události, které se ve třetím a dalších dnech odehrávají, jsou zcela nečekané. Kolik neočekávaného přijímáme my v našem mnišském a křesťanském životě? Chceme, aby vše bylo jasné, přesné, naplánované a předvídatelné, nebo jsme připraveni nechat se překvapit nečekaným vývojem našeho života?

Ve starozákonních textech, které jsme právě slyšeli, je neočekávané přítomno všude: neočekávané je stvoření; nečekané je gesto Boží, které zadrží Abrahamovu ruku připravenou obětovat syna Izáka; zcela nečekaná je vlna, která se přelíná přes faraónovy vozy a ochrání národ na útěku; jak uvádí Izajáš, neočekávaná je Boží ochrana lidu ve vyhnanství. Bible je plná Božích zaslíbení, reptání lidu, který jim nevěří a nečekaného naplnění těchto zaslíbení k velkému překvapení lidu.

Naše životy jsou v Bibli zapsány přinejmenším v tomto smyslu: Bůh nám slibuje štěstí, ale my tento příslib přijímáme – přiznejme si to – s opakovanou nedůvěrou.

Přesto Bůh své sliby plní.

*Jaká propast zeje mezi **Vyznáním víry**, které každou neděli mechanicky recitujeme: **et resurrexit tertia die**, a dobrou zprávou, kterou liturgie dnešní noci hlásá se vsí silou! Měli bychom nad touto propastí naříkat? Měli bychom si to vyčítat? Myslím si, že ne! Vzpomeňte si na příběh emauzských učedníků, který budeme číst příští středu. Jsou na dně, nic se jim nedaří. Všechny jejich naděje byly zmařeny. Nečekali takový debakl: „Ach, takto ne...“. Vracejí se skleslí. Nic je nemůže utěšit.*

Pak se k nim překvapivě připojí neznámý člověk. Posmívají se mu za jeho neznalost nedávných událostí. Dnes by se řeklo, že tento člověk nesleduje zprávy na sociálních sítích. Pak neznámý promluví. Oba nebozí učedníci naslouchají s nastraženýma ušima.

Zbytek už znáte: do jejich života se vplížil Neočekávaný, ale oni ho nepoznali: do jejich každodenního života se vplížil nečekaný Spasitel, Nečekaný s velkým N, a oni to setkání přehlíželi, až do chvíle, kdy jim zmizel z očí. „Cožpak nám nehořela srdce, když vykládal Písmo?“ Cožpak naše srdce nehořela během postní doby, když jsme při noční bohoslužbě naslouchali výkladům Božího slova?

Jaká neočekávaná událost nám pomůže přijmout a skutečně zakusit, že Kristus vstal z mrtvých? Nikdy neuvidíme anděly jako ty svaté ženy, ani když půjdeme ke Svatému hrobu. Kdo nám tedy může tuto dobrou zprávu oznámit tak, abychom ji slyšeli?

Zjevení nekončí nedělí Zmrtvýchvstání, ale pokračuje až do Letnic, kdy Duch svatý utvoří z apoštolů církev kolem Marie, Ježíšovy matky, a svěří jim poslání: „Jděte a získejte za učedníky všechny národy.“ A my, jaké je naše poslání v církvi – nás, mnichů z Nového Dvoru? I když smrtí posledního apoštola bylo již vše řečeno, Zjevení pokračuje napříč staletími v srdci každého pokřtěného, aby se člověk mohl

*rok co rok skutečně setkávat v církvi s živým Pánem. Zjevení skončí až v den, kdy se
On vrátí ve své slávě. Opravdu očekáváme tento nečekaný den? Čekáme na
Nečekaného Pána, který přijde jako zloděj?*

Amen."

S přáním všeho dobrého,
o. Jiří, celerář opatství Nový Dvůr a jednatel společnosti Labora s.r.o.

Chcete-li se podívat, co se aktuálně děje v našem klášteře, pak navštivte náš nový **instagramový profil**. Na něm si můžete prohlédnout příspěvky s fotografiemi, které **vypráví náš příběh**.

